

більшого дослідження та інформування серед громадян, особливо серед тих, хто пов'язаний з системою освіти, так як нові зміни нині діють, а незнання Болонського процесу не повинно відобразитися на рівні викладання та оцінювання знань.

Окремо треба зазначити. Що вплив органів студентського самоврядування неможливий без законодавчого регулювання цього питання. Важливу роль в отриманні освіти залежить від форми та методики викладання. Студенти повинні знати і користуватися своїми правами, повинні брати активну участь у виборі процесу викладання. Держава повинна піклуватися про добробут студентів та учнів, повинна прислуховуватись до їх пропозицій, адже саме студенти та учні в майбутньому будуть втілювати та реалізовувати отримані ними знання у практичну сферу, від них буде залежати долі громадян, добробут держави, економічне процвітання.

Ми бачимо, що при впровадження Болонського процесу в сучасних умовах виникли певні проблеми та труднощі. Причини в них досить різні: неможливість швидко перелаштуватися з однієї системи на іншу, відсутність бажання «старих викладачів» переходити на викладання по новій системі та інші. Всі ці фактори повинні бути чітко врегульовані для налагодженої роботи і функціонування Болонського процесу. Але чи потрібен він нам? Чи не краще було б використовувати найкращу систему освіти в Світі, яка існувала за часів Радянського Союзу та яка випускала найкращих спеціалістів на весь світ? Чи все ж таки треба рухатись до європейського мислення та систем освіти? На ці та інші питання повинна дати відповідь дана тематика Конференції. Детально та всебічно дослідивши матеріал, для себе я зробив певні висновки. З великим задоволенням розповім про них на Конференції.

Наумець Ю.Г.

Інститут підприємництва та перспективних технологій
Національний університет “Львівська політехніка”

**Інформаційні зв'язки між навчальними закладами:
причини, можливості, наслідки**

Найціннішим ресурсом у світі є інформація. Цінність її підвищується для тих людей, які навчаються (отримують інформацію) та викладають (розповсюджують інформацію).

Кожна окрема людина, група людей, університет, місто, уся країна продукують менше інформації, ніж усе людство загалом, продукують менше інформації, ніж необхідно для споживання, ніж необхідно для повноцінного розвитку. Саме це зумовлює об'єктивну необхідність в обміні інформацією.

Для навчальних закладів необхідність обміну науковою інформацією пов'язана з необхідністю приймати участь у конференціях, грантах, конкурсах тощо. Це є основою для наукової діяльності студентів та викладачів, для обміну досвідом, для розвитку науки, оприлюднення та поширення результатів наукових досліджень тощо.

Інформаційні зв'язки між навчальними закладами дають об'єктивну можливість для розвитку, площину для дії, неупереджені критерії для апробації результатів наукових досліджень тощо.

Існують різні можливості встановлення інформаційних зв'язків між навчальними закладами:

1) через Міністерство освіти і науки України — Міністерство зобов'язує організаторів надсилати інформацію про різні наукові заходи у провідні навчальні заклади, таким чином, створюючи інформаційну мережу;

2) через особисті зв'язки між науковцями — ведучи активне наукове життя, кожен науковець формує особисті наукові зв'язки з іншими науковцями, що можуть сягати десятків навчальних закладів та сотень людей;

3) через місцеві (на рівні навчального закладу, міста), регіональні (на рівні міста, області, регіону), національні (на рівні всієї країни) та міжнародні (на міждержавному рівні) приватні інформаційні системи, інформаційні мережі та інформаційні агентства — досить поширений спосіб отримання інформації в сучасному світі, що позбавлений багатьох недоліків державних інформаційних мереж, має високий стимул до розвитку, є потужнішим, ніж будь-які особисті зв'язки між науковцями.

Необхідно приділити увагу і засобам зв'язку, на основі яких встановлюються інформаційні зв'язки. Від правильного вибору засобів зв'язку буде залежати ефективність усієї

інформаційної мережі, а також кількість та якість учасників мережі.

Перерахуємо основні види засобів зв'язку:

1) звичайна пошта — добре організований та досить надійний засіб зв'язку, доступ до якого мають фактично всі; головним недоліком є висока ціна та низька швидкість цього засобу зв'язку, великі витрати на копіювання інформації (як для розповсюджувачів, так і для одержувачів), висока ймовірність пошкодження інформації (навіть незначного);

2) телефон — добре організований, швидкий засіб зв'язку, з багатьма альтернативними можливостями, доступ до цього засобу зв'язку мають фактично всі; недоліком є невеликий об'єм інформації, який можна передати через телефон, висока ціна цього засобу зв'язку;

3) факс — базується на передньому засобу зв'язку, тому має всі його недоліки; перевагою є можливість отримання інформації в матеріальній формі (на папері); через потребу у додатковому обладнанні та необхідності одночасної наявності додаткового обладнання та телефонної лінії доступ до цього засобу зв'язку має невелика кількість людей;

4) електронна пошта — дуже ефективний засіб передачі інформації, що позбавлений більшості недоліків попередніх засобів зв'язку, має високу швидкість та низьку ціну; для доступу необхідний комп'ютер, уміти працювати за комп'ютером та доступ до мережі Інтернет, через це невелика кількість людей має доступ до цього засобу зв'язку; але цей недолік розв'язується мережами Інтернет клубів, поширенням мережі Інтернет, навчанням роботи на комп'ютері.

Саме останній засіб зв'язку можна рекомендувати, як найбільш ефективний та такий, що стрімко розвивається. Тому саме його необхідно поширювати в навчальних закладах, перенести розповсюдження та отримання інформації в електронну пошту, створити умови та забезпечити загальний доступ до цього засобу зв'язку в навчальному закладі.

Існують і більш прогресивні засоби зв'язку, але вони не настільки поширені, щоби вести мову про їх використання навіть на рівні навчального закладу.

Щодо наслідків встановлення інформаційних зв'язків між навчальними закладами, то серед основних можна назвати наступні:

1) інформаційна незалежність, що є основою для незалежності навчального закладу та окремих його працівників та студентів;

2) користування додатковими можливостями;

3) обмін позитивним та негативним досвідом;

4) проведення спільних наукових досліджень та апробація наукових результатів;

5) створення єдиного інформаційного простору для наукової діяльності, що спрощує її проведення, підвищує її престиж, можливість застосування на практиці тощо.

Олійник В.А.

Конотопський інститут Сумського державного університету

Спільні підходи до соціально-побутових проблем як ефективний шлях їх усунення

Соціальна активність студентів вищого навчального закладу, реалізується через такий демократичний інститут як розгалужена *система студентського самоврядування*. Але досить часто ця система в багатьох навчальних закладах носить номінальний характер, не маючи реальних важелів впливу на хід виховного процесу, а лише слугуючи одностороннім провідником волі керівництва закладу по відношенню до студентського загалу.

Таке становище зумовлено саме пануванням «директивного типу, організації управління виховним процесом, коли керівництво навчального закладу розглядає студентське самоврядування або як набридливий подразник, або як зайвий клопіт, або, навіть, як прикрий тягар чи заваду в здійсненні виховного процесу за власним баченням. В нашому закладі розроблена і опрацьовується працівниками та активом дієва система роботи та функціонування студентського руху, яка ґрунтується на принципі впровадження самоуправлінських органів безпосередньо в групах.

Завдання формування соціальної активності студентів, створення для виявлення в кожного з них якостей лідера, здатного самореалізуватися та повести за собою інших, є на сьогодні найактуальнішим при визначенні основної мети